

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΙΟΡΔΑΝΗ.

Τήν Τρίτην, 4ην / 17ην Μαρτίου 2015 έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ εἰς τήν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν τόν 5ον μ. Χ. αἰῶνα καί τό ὄνομα αὐτοῦ φέρουσαν Ἱεράν Μονήν εἰς τήν ἔρημον τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ πρό τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ εἰς τήν Νεκράν θάλασσαν.

Τήν Μονήν ταύτην ἵδρυσεν ὁ Ἀββᾶς Γεράσιμος ἐκ τῆς Ἑλλάδος χώρας εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί ἀσκήσας προηγουμένως εἰς Μονάς τῆς κοιλάδος τοῦ Ἰορδάνου.

Εἰς αὐτήν καθωδήγησε εἰς τήν μοναχικήν ζωήν πλῆθος μοναχῶν καί εἰς τήν Χριστιανικήν ζωήν πλῆθος κόσμου συρρέοντος πρός αὐτόν, ἀποκτῶν καί τό χάρισμα τῶν θαυμάτων παρά τοῦ Θεοῦ ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἱεράς εἰκόνης αὐτοῦ ἀναπαριστώσης αὐτόν μετά λέοντος, ὑπακούοντος αὐτῷ.

Τῆς ἐορτῆς καί πανηγύρεως ταύτης προεξῆρξεν ἐν θείᾳ Λειτουργίᾳ ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ Ἱερομονάχων Ἱεροδιακόνων καί Ἱερέων ἐκ τοῦ Πατριαρχείου καί ἐκ κωμῶν πλησιοχώρων καί συμπροσευχομένων τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, Λύδδης κ. Δημητρίου, ψαλλόντων ἱεροψαλτῶν ἐξ Ἑλλάδος καί Κύπρου καί μετέχοντος εὐσεβοῦς λαοῦ ἐξ Ἱερουσαλήμ, Ἱερικοῦς, Ἰσραήλ καί προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας καί Ρουμανίας.

Πρός αὐτούς ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Τήν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας πρός νοητῆς θεωρίας ἀνελήλυθας ὕψος καί θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαράς, διὰ τοῦτο θεοφόρε σέ εὐσεβῶς τιμῶμεν καί βοῶμεν. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

*Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,*

Χθές έωρτάσαμεν τήν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Σήμερον πανηγυρίζομεν τήν μνήμην τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος ἀκούων εἰς τούς Κυριακούς λόγους: «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρον αὐτοῦ καί ἀκολουθήτω μοι», (Μάρκ. 8,34), ἀνέλαβε τόν σταυρόν αὐτοῦ καί κατέφυγεν εἰς τόν ἔρημον τόπον τοῦ Ἰορδάνου, γενόμενος τοιοῦτοτρόπως μιμητής τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καί Προδρόμου, ὡς λέγει καί ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ: «Πάτερ Θεοφρον Γεράσιμε, ἀναπερώσας τόν νοῦν, πρός Θεόν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τόν ἄστατον καί τόν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ Παντεπόπῃ κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει

δουλωσάμενος τοῦ Θεοῦ Πνεύματος».

Ὦντως ἀγαπητοί μου, ἡ πίστις πρὸς τὸν Θεόν τοῦ Πατρὸς ἡμῶν Γερασίου εἶναι ἐκεῖνη ἡ ὁποία κατηύγασε τῇ ἐλλάμψει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ «ἐβδελύχθη (σιχάθηκε) τό ἄστατον τῆς κοσμικῆς συγχύσεως». Σχετικῶς δέ μέ τὴν δύναμιν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀκαταστασίας τοῦ κόσμου ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς λέγει ὅτι πᾶν τό γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον, καὶ «αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ», (Α' Ἰωαν. 5, 4-5).

Ὅσον δέ ἀφορᾷ εἰς τὸν κόσμον, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης λέγει: «οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται», (Α' Ἰωαν. 5,19) καὶ ἀναλυτικώτερον: Γνωρίζομεν καλά ὅτι καταγόμεθα ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ ὅλοι οἱ ζῶντες μακρὰν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι, εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπίδρασιν τοῦ πονηροῦ πνεύματος, δηλονότι ὑπὸ τὰς μεθοδείας (τά τεχνάσματα) τοῦ διαβόλου καὶ «τῶν κοσμοκρατόρων τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου», (Ἐφεσ. 6,12).

Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος, ὁ ὁποῖος κατάρθωσε καὶ ἔφερεν εἰς πέρας τὴν κλίμακα τῶν ἀρετῶν καὶ ἀξιώθηκε τῆς θεωρίας τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, προβάλλει ὡς πνευματικὸς φάρος ἐντὸς τοῦ πελάγους τοῦ σκότους καὶ τῆς συγχύσεως τοῦ κόσμου τούτου, φωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν χορείαν τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Απόστολος Παῦλος λέγει: «Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, ἀφ' οὗ ἔχομεν τριγύρω μας τόσον μεγάλο καὶ πυκνὸν σύννεφον ἀνθρώπων, πού ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως, ἅς πετάξωμεν ἀπὸ ἐπάνω μας κάθε βάρος βιωτικῶν πραγμάτων καὶ φροντίδων, ἐπὶ πλέον δέ καὶ τὴν ἁμαρτίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐκόλα κανεῖς παρασύρεται καὶ ἅς τρέχωμεν μέ ὑπομονὴν τὸν ἀγῶνα πού προβάλλει ἐμπρὸς μας», (Ἑβρ. 12,1), «ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν», (Ἑβρ. 12,2).

Ὁ προκείμενος ἀγών, τὸν ὁποῖον καλούμεθα νὰ τρέχωμεν καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δέν εἶναι δύσκολος οὔτε ἀκατόρθωτος. Καὶ τοῦτο, διότι ἔχομεν συνεργούς τὴν θεοτόκον καὶ ἀειπαρθένον Μαρίαν, ὡς καὶ τό σύννεφον τῶν ἁγίων καὶ δὴ τὸν σήμερον τιμώμενον ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Γεράσιμον, τὸν ἀναδειχθέντα γνήσιον Οἰκονόμον τῆς ἀγέλης τοῦ Χριστοῦ καὶ θεῖον διάκοσμον τῆς Παλαιστίνης. Τοῦτο δέ ἐπέτυχε ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν, διότι συνεσταυρώθη τῷ Χριστῷ καὶ ἐγένετο κοινωνὸς τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ Ἀναστάσεως.

Εὐρισκόμενοι καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου τῆς νηστείας τῆς μεγάλης, ἀδελφοί μου, ἅς προσπαθήσωμεν νὰ ἀνοίξωμεν τὰς ὑπο τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ φιλαυτίας κεκλεισμένας θύρας τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἐνώπιον τῆς ἀπείρου φιλανθρωπίας καὶ εὐσπλαχνίας τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ: «Τεσσαράκοντα νηστειῶν σταδίου μέσον διῆππεύοντες, δεῦτε τῇ διαθέσει, Χριστῷ συναπίωμεν πρὸς τό θεῖον Πάθος. Ἵνα συσταυρωθέντες αὐτῷ, κοινωνοὶ γενώμεθα τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως λέγει ὁ μελωδός. (Δευτέρα Νηστειῶν τῆς Δ' ἐβδομάδος, ὥδῃ α', κανὼν 2ος).

Ὁ καιρὸς οὗτος τῆς ἀγίας νηστείας, κατ' οὐσίαν εἶναι καιρὸς μετανοίας. Μετάνοια κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος σημαίνει μεταξύ ἄλλων συμφωνία μέ τὸν Θεόν γιὰ νέα ζωή, «Μετάνοιά ἐστὶ συνθήκη πρὸς Θεόν δευτέρου βίου». Μετάνοια σημαίνει θυγατέρα τῆς ἐλπίδος καὶ ἀποκήρυξις τῆς ἀπελπισίας,

«Μετάνοια ἐστὶ θυγάτηρ τῆς ἐλπίδος καὶ ἄρνησις ἀνελπισίας». Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἐθεσπίσθη καὶ ἡ ἀγία νηστεία, ἡ ὁποία κατὰ τὸν ἅγιον Θεόδωρον Στουδίτην θεωρεῖται ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατηγορος τῆς ἁμαρτίας καὶ συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν ἀγγέλων καὶ ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. (Τριώδιον Δευτέρα τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, Ὁρθρος).

Δεηθῶμεν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα διὰ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου διέλθωμεν ἐν μετανοίᾳ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἱερᾶς νηστείας καιρόν. Μετὰ δέ τοῦ μελωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας εἶπωμεν: «Ὁ Βασιλεύς τοῦ παντός, Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι παθῶν καὶ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν ὡς ἀγαθός διὰ νηστείας πόνων καὶ μετανοίας ἀξίωσον, ἵνα Σέ εὐλογῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας», Ἀμήν.

Καὶ ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία μετ' αὐτὴν δέ ἐόρτιος νηστήσιμος τράπεζα ὑπὸ τοῦ φιλοξένου καὶ ἀξιολόγου κοινωνικοῦ ἔργου ἑξαskoῦντος ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/q0iQEyYR3dY>

